

הפטרות בא

ספר ירמיה, פרק מו

יג הדבר אשר דבר יהוה אל־ירמיהו הנביא לבוא נבוכדראצר מלך בבל להפוז את־ארץ מצרים: יד הגידו במצרים והשמיעו במגדול והשמיעו בגף ובתחפנתס אמרו התיצב והכו לך פ־אכלה חרב סביבי: טו מדוע נסתר אבייך לא עמד כי יהוה הדפו: טז הרבה פושל גם־נל איש אל־רעהו ויאמרו קומה | ונשבה אל־עמנו ואל־ארץ מולדתנו מפני חרב היונה: יז קראו שם פרעה מלך־מצרים שאון העביר המועד: יח חי־אני נא־המלך יהוה צבאות שמו כי פתבור בהרים וככרמל בים יבוא: יט כלל גולה עשי לך יושבת בת־מצרים כי־נף לשמה תהלה ונצתה מאין יושב: כ עגלה יפה־פיה מצרים קרץ מצפון בא בא: כא גם־שכריה בקרבה פעגלי מרפק כי־גם־תמה הפנו נסו יחדיו לא עמדו כי יום אידם בא עליהם עת פקדתם: כב קולה פנתש ילך כי־בתיל ילכו ובקרדמות באו לה פחטבי עצים: כג פרתו יערה נא־יהוה כי לא יחקר כי רבו מארבה ואין להם מספר: כד הבישה בת־מצרים נתנה ביד עם־צפון: כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני פוקד אל־אמון מנא ועל־פרעה ועל־מצרים ועל־אליה ועל־מלכיה ועל־פרעה ועל הבטחים בו: כו ונתתים ביד מבקשי נפשם וביד נבוכדראצר מלך־בבל וביד־עבדיו ואחרי־כן תשפן כימי־קדם נא־יהוה: כז ואתה אל־תירא עבדי יעקב ואל־תחת ישראל כי הנני מושעך מרחוק ואת־זרעך מארץ שבים ושב יעקוב ושקט ושאנן ואין מחריד: כח אתה אל־תירא עבדי יעקב

נאס־יהוה כי אתך אני כי אעשה כלה בכל־הגוים | אשר הדחתך שמה
ואתך לא־אעשה כלה ויסרתך למשפט ונקמה לא אנקד: